

Bilaga till beslut i ovanstående ärende

Bakgrund

Den 23 december 2022 ringde en person polisen och uppgav att någon bankade på hans dörr och en patrull bestående av polis 1 och polis 2 beordrades till platsen.

När patrullen kommer fram hör de ljud och kan lokalisera det till en lägenhet. Polisen skriker att det är polisen, men personen i lägenheten – JPR - öppnar inte dörren. Polisen hör en smäll och tror att de är beskjutna och backar. Poliserna tar upp sina tjänstevapen. JPR kommer ut ur lägenheten med en yxa. Polisen uppfattar att JPR avser att angripa dem med yxan och polis 1 skjuter verkanseld. Ett skott träffar JPR i vänster ben, ett skott touchar magen och två skott missar. JPR hinner kasta yxan som träffar polis 1 i huvudet. JPR tar sig in i lägenheten.

Polisen larmar att skott avlossats, att en person är skjuten och att en polis är skadad. Ambulans tillkallas. Fler patruller beordras till platsen. Polis 2, som inte är skadad, sätter ett avsnörande förband (torniquet) på JPRs högra ben. När ambulanspersonalen kommer till platsen konstaterar de att JPR har ett skotthål i vänster ben och sätter ett torniquet på det benet. Av ambulansjournalen och förhör framgår att skadeläget är svårbedömt med hänsyn bland annat till ljusförhållandena, mycket blod och att JPR inte är samarbetsvillig utan måste hållas fast och är försedd med handfängsel. Ambulanspersonal låter torniqueten på höger ben sitta kvar. JPR transporteras till sjukhus. JPR dödförklaras den 24 december. Dödsorsaken bedöms av rättsläkare ha varit förblödning från de skottorsakade kärlskadorna i det vänstra låret. Det fanns inga skottskador på höger ben.

Under utredningen har bland annat förhör hållits med den som först ringde polisen, polis 1 och 2 och ambulanspersonal. Ambulansjournal och promemorior upprättade av polis har inhämtats. Teknisk undersökning har genomförts och rättsmedicinsk undersökning har gjorts.

Beslut

Av utredningen framgår att poliserna befunnit sig i en nödvärnssituation då polis 1 avlossade skotten. Av 24 kap. 1 § brottsbalken följer att en gärning som

någon begår i nödvärn utgör brott endast om det med hänsyn till angreppets beskaffenhet, det angripnas betydelse och omständigheterna i övrigt är uppenbart oförsvarlig. I 1 § kungörelsen (1969:84) om polisens användning av skjutvapen (Skjutkungörelsen) anges att om det föreligger rätt till nödvärn får polisman använda skjutvapen för att avvärja svårare våld mot polismannen själv eller annan eller hot som innebär trängande fara för sådant våld. Polis 1 har således haft rätt att avlossa skott i den uppkomna situationen. Det våld som polis1 har använt har inte varit uppenbart oförsvarligt.

Polisen har även haft rätt att avlossa skotten mot JPR för att gripa honom, se 2 § 1 p skjutkungörelsen och 10 § första stycket 2 polislagen (1984:387), då JPR kunde på sannolika skäl misstänkas för försökt till mord eller i vart fall förberedelse/försök till grov misshandel mot poliserna och det var nödvändigt att ingripa omedelbart

Av utredningen framgår vidare att situationen varit sådan att det inte kan anses ha varit klandervärt oaktsamt av polis 2 att denne satte det avsnörande förbandet på fel ben, varför det inte kan bli aktuellt med ansvar för tjänstefel.

Med beaktande av ovanstående finns det numera inte anledning att anta att brott som hör under allmänt åtal har förövats. Förundersökningen läggs därför ned.